

181

Skole:	Trinn:	Elevnummer	Kjønn:	Det første språket du lærte:
	7	d708	jente ☒ gutt ☐	norsk ☒ annet ☐

Lykke dagen

Sammenlagt
ord

Hei, jeg er en gutt på 13 år som jobber på søppeldynga. Jeg vet ikke hva navnet mitt er for at foreldrene mine døde når jeg var ganske liten, så jeg har klart meg på egenhånd etter det. Jeg bor i en pappeste like ved søppeldynga. ^{Da} Når foreldrene mine levde bodde vi i et veldig lite hus i en gate litt lenger bortenfor søppeldynga. Men når foreldrene mine døde ble jeg kasta ut og da ble huset solgt. Så nå lever jeg her. Jeg har en venn som heter Raphael, han er veldig snill og vi har det ofte gøy sammen. Han er liksom en bror for meg, den broren jeg aldri fikk. Raphael og jeg går rundt og sorterer søppel var eneste dag. Det er mange ^c _{lyder} rundt oss, det er måker som skriker,

* Avsnitt

* Avsnitt

Punktum-
lang
setn.

mennesker som prater og innimellom hører vi
 gravemaskiner som slipper mere og mere søppel
 i det fjerne. Søppedynga er kjempestor.
 Det er søppel så langt øye kan se. Men i
 tillegg så stinker det helt forferdelig. Det
 er mest stupp. Stupp er rett og slett bærø!
 Plutselig trøkke Raphael på noe skarpt
 og skjerte seg i beinet. Det var plutselig
 blod overalt. Jeg ropte på hjelp. Så kom
 to menn og ^{spørte} spørte hva som hadde skjedd.
 Jeg forklarte det og etter noen minutter ringte de etter
 en sykebil. Sykebilen kom fort, Raphael
 ble hentet og jeg fikk lov til å være
 med til sykehuset. Raphael ble svakere og
 svakere, han lukket øynene og pustet tungt.
 Da vi kom fram til sykehuset tok de
 med seg Raphael inn på et rom, men
 jeg måtte sitte på utsiden og vente. Så kommer
 en sykepleier og sier til meg at det er

* Arsnitt

verb

komme

å/og

Arsnitt

*

værrer en det ser ut til. Jeg hørte det og
 blir helt knust, jeg kjente tårer begynnte og
 trille nedover ansikte mitt. Hva skal jeg gjøre
 nå? tenkte jeg. Da kom en lege bort til meg
 og sier at jeg kunne komme inn til Raphael.
 Der lå han, helt stille. Nå var det bare jeg
 og Raphael som var i rommet. Jeg satt der,
 kanskje femten minutter, og tenkte.

Tantesnek

Avsnitt

Kemma

Plutselig kom den sykepleieren inn i gjenn.
 Hun smilte veldig og sa at Raphael blir
 bra igjen. Jeg lyste opp og holdt nesten
 på og danse. Sykepleieren spurte hvor vi
 bodde her. Jeg svarte i en pappeboks ved
 søppeldynga. Hun sto og tenkte litt. Etter
 en stund lurte hun på om Raphael og
 jeg ville flytte inn til henne og mannen
 hennes. Att de ble på en måte ^{våres} ~~dem~~ nye
 foreldre. Jeg svarte ja og hoppet rundt.
 Jeg var helt sikker på at Raphael ville

ålg

81

det også. Nu opnet det ^{seg} en ny dør til
nye muligheder og til et helt nyt liv.

Afsnitt